

31 Οκτωβρίου, 1989

(ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δυστές)

ΜΙΧΑΗΛ ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5093).

-
- 5 Ποινή — Διάρρηξη οικίας εν καιρώ νυκτός κατά παράβαση των άρθρων 291, 292(α) και 255 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Μεταμέλεια εφεσείοντα και συνεργασία του με αστυνομία για απόδοση των κλοπιμαίων — Τρία παρόμοια προηγούμενα μέσα στην τελευταία δεκαετία, αλλά από το τελευταίο παρήλθε σχετικά μεγάλο χρονικό διάστημα, κατά την διάρκεια του οποίου ο εφεσείων ενυμφεύθη και απέκτησε δύο παιδιά, ηλικίας τώρα 5 και 2 1/2 ετών — Ποινή φυλακίσεως 3 ετών — Κρίνεται επιεικής.
- 10 Ποινή — Διάρρηξη οικίας εν καιρώ νυκτός κατά παράβαση των άρθρων 291, 292(α) και 255 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Αναφορά και εκτενής ανάλυση κυπριακής νομολογίας σχετικά με την ποινή.
- 15 Τα γεγονότα της υποθέσεως αυτής προκύπτουν ικανοποιητικά από τις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις. Τονίζοντας την σοβαρότητα του συγκεκριμένου εγκλήματος, το Ανώτατο Δικαστήριο απόρριψε την έφεση.

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 20 *Evgeniou v. The Police* (1983) 2 C.L.R. 332;
Antoniou v. The Republic (1986) 2 C.L.R. 207;
Christofides v. The Republic (1970) 2 C.L.R. 78;
Mazarakis v. The Republic (1982) 2 C.L.R. 183;

Psylla v The Republic (1984) 2 C.L.R. 420.

Έφεση κατά της ποινής.

Έφεση κατά της ποινής από τον Μιχαήλ Θεοκλήτου Ιωσηφίδη που βρέθηκε ένοχος από το Κακοιργιοδικείο Λευκωσίας στις 13 Ιανουαρίου 1989 στην κατηγορία νυχτερινής διάρρηξης κατά παράβαση των άρθρων 291, 292(α) και 255 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και καταδικάστηκε από τον Προσ. Πρ. Επ. Δικ. Χ' Κωνσταντίνου, τον Αν. Επ. Δικ. Μηχαηλίδη, και την Επ. Δικ. Παπαδοπούλου (Κα), σε φυλάκιση τριών χρόνων.

Εφεσείων παρουσιάσθη αυτοπροσώπως.

Σ. Μάτσας, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β, για την εφεσίβλητη.

Ο Δικαστής κ. Σαββίδης ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της ποινής φυλάκισης τριών χρόνων που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα από το Κακοιργιοδικείο Λευκωσίας. ύστερα από παραδοχή του σε κατηγορία νυχτερινής διάρρηξης κατοικίας κατά παράβαση των Άρθρων 291, 292(α) και 255 του Ποινικού Κώδικα. Όπως αναφέρεται στο κατηγορητήριο ο εφεσείων «την 21η Δεκεμβρίου, 1988 στη Λευκωσία της Επαρχίας Λευκωσίας εν καιρώ νυκτός, διέρρηξε και εισήλθε στην κατοικία της Αφάφ Μουφίτ Φαγιάτ άλλως ΦΙΦΗ με σκοπό να διαπράξει εντός αυτής κακούργημα, ητοι να κλέψει και έκλεψε \$1,900 Η.Π.Α. σε χαρτονομίσματα των \$100 και \$50,400 Γερμανικά Μάρκα και £205.-, όλα περιουσια της Αφάφ Μουφίτ Φαγιάτ.».

Η ποινή που προβλέπεται για το αδίκημα αυτο είναι φυλάκιση δέκα χρόνων.

Ο εφεσείων επανέλαβε ενώπιον μας τους λόγους που εξέθεσε και στο πρωτόδικο Δικαστήριο σε υποστηριξη του λόγου της έφεσης του ότι η ποινή που του επιβλήθηκε είναι έκδηλα υπερβολική. Οι λόγοι αυτοί είναι η μεταμέλεια του εφεσείοντα που ενισχύεται από το γεγονός ότι όταν συνελήφθηκε από την Αστυνομία παραδέχτηκε τη διάπραξη του αδικήματος και παράδωσε στην Αστυνομία το μεγαλύτερο μέρος των κλοπιμαίων και ότι από το 1981 που καταδικάστηκε για τελευταία φορά μέχρι την ημέρα που διάπραξε το παρόν αδίκημα δεν διάπραξε άλλο αδίκημα. Ότι στο διά-

στημα αυτό παντρεύτηκε και απέκτησε δυο παιδιά ηλικίας 5 και 2 1/2 χρονών και ότι διάπραξε το αδίκημα κάτω από μεγάλη οικονομική ανάγκη.

Είναι γεγονός ότι από τα χρήματα που αποτελούσαν το αντικείμενο της κλοπής το μεγαλύτερο μέρος έχει ανευρεθεί από την αστυνομία ύστερα από υπόδειξη του εφεσείουτα.

Το Κακουργιοδικείο κατά την επιβολή της ποινής έλαβε υπόψη πως ο εφεσείων εβαρύνετο με τρεις προηγούμενες καταδίκες για παρόμοια αδικήματα στο διάστημα των τελευταίων δέκα χρόνων. Στην πρώτη περίπτωση λήφθηκαν υπόψη 20 παρόμοια αδικήματα κι' ο εφεσείων καταδικάστηκε σε φυλάκιση δύο χρόνων από την 1.11.1978. Στη δεύτερη λήφθηκαν υπόψη άλλα πέντε παρόμοια αδικήματα κι' ο εφεσείων καταδικάστηκε στις 5.2.1979 σε φυλάκιση δύο χρόνων και στην τρίτη, λήφθηκαν υπόψη οκτώ άλλα παρόμοια αδικήματα κι' ο εφεσείων καταδικάστηκε στις 19.0.1981 σε δύο χρόνια φυλάκιση.

Είναι καθιερωμένη αρχή πως η ευθύνη για την επιβολή ποινής είναι πρωταρχικό καθήκον του πρωτοδικου Δικαστηρίου και πως το Δικαστήριο αυτό τότε μοναχα επιμβαίνει αν και ληξει στο συμπέρασμα πως η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική ανεπαρκής η βασικά λανθασμένη.

Το Κακουργιοδικείο στην επιμέτρηση της ποινής έλαβε υπόψη τις ηθωσικες συνθηκες του κατηγορουμένου αλλά συγχρονως τόνισε τη σοβαρότητα του αδικηματος για το οποίο προνοείται φυλακιση δέκα χρόνων και το βεβαρωμένο ποινικο μητρωο του εφεσείουτα στο οποίο κατά το διάστημα των τελευταίων δέκα χρόνων αναφέρονται 37 παρόμοιας φύσης αδικήματα.

Η σοβαρότητα αδικημάτων τέτοιας φύσης έχει τονισθει επανειλημμενα από τα Δικαστήριά μας σε σειρά αποφάσεων. Στην υπόθεση *Evgeniou v. The Police* (1983) 2 C.L.R. 332, στις σελιδα 335 λέχθησαν τα πιο κάτω :

* ... bearing in mind that the aim of criminal justice is to reduce crime by making as many people as possible obey and respect the law, and make this place as safe for its citizens and visitors as it can possibly be, we are of the opinion that offences of this nature deserve to be viewed seriously regard always being had to the offender and the desirable individualization of sentence)

Επίσης στην υπόθεση *Antonioni v. The Republic* (1986) 2 C.L.R. 207, στη σελίδα 209 τονίστηκε πως:-

«This Court has repeatedly stressed the seriousness of offences of house-breaking and shop-breaking with which we are alarmingly confronted and has emphasized the need for sentences that should contain also the element of deterrence.» 5

Συμφωνούμε απόλυτα με τις πιο πάνω παρατηρήσεις. Η σοβαρότητα των ποινών σε υποθέσεις τέτοιας φύσης πρέπει να αντανακλά τη σοβαρότητα του αδικήματος το οποίο τα τελευταία χρόνια έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις. Η σοβαρότητα αυτή αντανακλάται επίσης σε ποινές που επιβλήθηκαν για παρόμοια αδικήματα σε παρόμοιες προηγούμενες υποθέσεις. 10

Στην υπόθεση *Christophides v. The Republic* (1970) 2 C.L.R. 78, το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε ποινή φυλάκισης πέντε χρόνων για διάρρηξη, που επιβλήθηκε στον εφεσεϊόντα στην υπόθεση εκείνη ο οποίος εβαρύνετο στο διάστημα των δέκα χρόνων προ της καταδίκης του με δώδεκα προηγούμενες καταδίκες σχετιζόμενες με κλοπή. 15 20

Στην υπόθεση *Mazarakis v. The Republic* (1982) 2 C.L.R. 183, ποινή φυλάκισης πέντε χρόνων, που επιβλήθηκε για διάρρηξη και κλοπή ποσού £140.- σε νεαρό πρόσωπο ηλικίας 20 ετών που είχε παραδεχθεί και άλλες 13 παρόμοιες υποθέσεις, κρίθηκε σαν μάλλον επιεικής παρά υπερβολική. Στην απόφαση του Δικαστηρίου στη σελίδα 187 αναφέρονται τα πιο κάτω:- 25

«Furthermore, we feel we must give due regard to the protection which the general public are entitled to under the law against the dangers coming from persons who do not care at all. For these reasons, and fully aware that at the end the appellant admitted to the police and had returned part of the money, we have reached the view, not without any difficulty, that in the particular circumstances of this case not only the sentence is not manifestly excessive, but that, on the contrary, it is a lenient one if one takes into consideration that the appellant admitted that he committed in all 14 offences.» 30 35

Στην υπόθεση *Psylla v. The Republic* (1984) 2 C.L.R. 420, ο κατηγορούμενος, ηλικίας 26 χρόνων και πατέρας ενός ανήλικου παιδιού καταδικάστηκε σε τέσσερα χρόνια φυλάκιση 40

για διάρρηξη και κλοπή. Τα κλοπιμαία ύστερα από ομολογία του κατηγορουμένου ανευρέθηκαν από την αστυνομία. Ο κατηγορούμενος εβαρύνετο με 20 παρόμοιες προηγούμενες καταδίκες και σύμφωνα με ιατρική έκθεση που παρουσιάστηκε υπόφερε από διαταραχές της προσωπικότητας και η ποινή της φυλάκισης θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στον κατηγορούμενο και θα του δημιουργούσε αντικοινωνικά αισθήματα. Η καταδίκη του επικυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην απόφαση του οποίου τονίστηκε η ανησυχητική αύξηση αδικημάτων τέτοιας φύσης.

Στην υπόθεση *Antonioni v. The Republic* (όπως πιο πάνω), ο κατηγορούμενος, ηλικίας 26 χρόνων, καταδικάστηκε σε τρία χρόνια φυλάκιση για διάρρηξη και κλοπή £71.-. Ο κατηγορούμενος βαρύνετο με τρεις παρόμοιες προηγούμενες καταδίκες. Η καταδίκη του επικυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο το οποίο τόνισε μάλιστα πως η ποινή ήταν μάλλον επιεικής παρά υπερβολική.

Έχουμε διεξέλθει την απόφαση του Κακουργιοδικείου στην προκειμένη περίπτωση και βρίσκουμε πως όλα τα ουσιαστικά στοιχεία για επιβολή της ποινής λήφθηκαν υπόψη και κάτω από τις περιστάσεις της υπόθεσης δεν υπάρχει τίποτε που να οδηγεί στο συμπέρασμα πως η ποινή που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα ήταν έκδηλα υπερβολική αλλά, απεναντίας, έχοντας υπόψη τη σοβαρότητα του αδικήματος και το βεβαρυμένο ποινικό μητρώο του εφεσείοντα βρίσκουμε πως η ποινή ήταν μάλλον επιεικής και είναι με μεγάλη δυσκολία που δεν ασκήσαμε τη διακριτική μας εξουσία κάτω από το Νόμο περί Ποινικής Δικονομίας, Κεφ. 155, Άρθρο 145(1)(δ) και 147(1) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 2/75 να μη διατάξουμε όπως η ποινή του εφεσείοντα αυξηθεί ή αρχίζει από σήμερα αντί από την ημέρα που καταγνώστηκε.

Η έφεση απορρίπτεται και η ποινή της φυλάκισης που επιβλήθηκε από το Κακουργιοδικείο επικυρώνεται.

35

Η Έφεση απορρίπτεται.